

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

12 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Burlaca Ștefan în numele inculpatului Chirău Mihail, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Chirău Mihail Xxxx, născut la xxxx, originar din r-nul xxxx, s. xxxx și domiciliat în mun. xxxx, bd. xxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 25.01.2016 – 31.03.2017 (prima instanță);
2. 21.04.2017 – 26.06.2017 (instanța de apel);
3. 24.08.2017 – 24.10.2017 (instanța de recurs ordinar);
4. 29.11.2017 – 27.02.2018 (instanța de apel);
5. 30.05.2018 – 12.09.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei /sediul Șoldănești/ din 31 martie 2017, Chirău Mihail a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că la 27.06.2015, aproximativ în jurul orei 02:00, Chirău Mihail având intenția de a-și satisface pofta sexuală în formă perversă, a îmbrâncit-o jos pe minora xxxx a.n. xxxxx, despre care știa cu certitudine că nu a atins majoratul, a dezbrăcat-o de blugi până la genunchi, s-a urcat deasupra ei și prin constrângere fizică, lovind-o cu palma peste față și spunându-i să tacă, profitând de imposibilitatea minorei xxxxxx de a se apăra, însă el fără a se dezbrăca a pipăit-o în regiunea organelor genitale, iar după ce Guboschii Vasile a strigat, Chirău Mihail s-a ridicat de pe minora xxxxx și a plecat acasă.

Prima instanță a calificat acțiunile inculpatului Chirău Mihail în baza art. 172 alin. (2) lit. b) Cod penal – satisfacerea poftelor sexuale în formă perversă, săvârșită prin constrângerea fizică, cu bună știință asupra unui minor.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către:

2.1. Avocatul Burlaca Ștefan cu inculpatul Chirău Mihail, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat.

În argumentarea apelului, s-a invocat că:

- nici unul dintre martori nu a declarat că ar fi văzut săvârșirea infracțiunii și nu a indicat că infracțiunea ar fi fost săvârșită de către inculpat;

- majoritatea martorilor au confirmat că xxxxxx era în stare de ebrietate și avea un comportament neadecvat, că inculpatul nu consumase băuturi alcoolice și avea un comportament normal;

- prima instanță a făcut trimitere la raportul de constatare medico-legală nr. 347 din 29 iunie 2015 și raportul de expertiză medico-legală nr. 133 „D” din 03 iulie 2015, care au unul și același conținut. De la bun început, inculpatul a declarat că nu a făcut nimic și nu are de ce să fie vinovat;

- prima instanță și-a întemeiat soluția pe declarațiile părinților părții vătămate, care nu au confirmat vinovăția inculpatului;

- sunt în contradicție între ele următoarele probe: declarațiile părții vătămate, Botezatu V., Apreutesei I., Manole V., Vlas V., procesul-verbal de confruntare din 26.12.2015.

2.2. Inculpatul Chirău Mihail, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința sa pe motiv că nu a săvârșit infracțiunea.

În motivarea cererii de apel inculpatul a invocat că:

- sentința de condamnare este neîntemeiată;

- familia părții vătămate a depus plângere împotriva lui, pentru a se răzbuna pe familia sa, în special pe el, deoarece tatăl său vitreg pe parcursul activității lui în calitate de polițist a pornit o cauză penală în privința lui xxxxxx, mama victimei;

- careva leziuni corporale părții vătămate nu i-a cauzat, consideră că acestea au survenit în urma căderii, deoarece xxxxxx la data indicată se afla în stare de ebrietate, fapt confirmat și prin declarațiile martorilor. Alte probe care ar confirma vina lui, nu au fost prezentate în instanța de judecată.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2017, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința fără modificări.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță a reținut că probele administrate demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea

infracțiunii imputate, acțiunile acestuia au fost încadrate corect în baza art. 172 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a notat că prima instanță corect a apreciat critic declarațiile inculpatului și le-a calificat drept o metodă de apărare aleasă de către acesta în scop de a se eschiva de la răspunderea penală pentru fapta comisă, versiunea lui fiind combătută cu probele administrate.

4. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Burlaca Ștefan în numele inculpatului Chirău Mihail, care a indicat temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, art. 6 §1 CEDO, și a solicitat casarea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului, recurentul a invocat că:

- din toate materialele cauzei penale, la dispoziția apărării au fost puse doar înscrisurile, adică volumul I și II ale cauzei. Corpurile delictive și înregistrările audio ale ședințelor din prima instanță nu au fost puse la dispoziția apărării;

- contrar dispozițiilor art. 336 alin. (9) Cod de procedură penală, instanța de apel a refuzat audierea înregistrărilor audio ale ședințelor din prima instanță, sub pretextul că nu există condiții tehnice, prin ce s-a lezat dreptul la apărare a inculpatului;

- prima instanță a adoptat o hotărâre nemotivată și ilegală, contrară dispozițiilor art. 384 alin. (3), 389 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, 394 alin. (1) Cod de procedură penală și art. 6 § 1 CEDO. Or, obligația de motivare a hotărârilor judecătorești face parte din setul de garanții stabilit pentru existența unui proces echitabil;

- apărarea în fața instanței de apel a invocat existența mai multor divergențe și circumstanțe neelucidate, care generează dubii cu privire la săvârșirea faptei și vinovăției inculpatului;

- instanța de apel a acționat contrar dispozițiilor art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel. Atitudinea superficială a instanței de apel față de actul justiției este demonstrată la pagina 19, aliniatul 3 al deciziei contestate, indicând numele altui inculpat - Gratii Iurie, ori în realitate cel pe caz este Chirău Mihail. Această eroare nu este întâmplătoare, deoarece coroborează cu întreg textul deciziei instanței de apel, demonstrând că examinarea apelului a fost superficială și contrară legislației în vigoare.

5. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 24 octombrie 2017, a fost admis recursul ordinar declarat, casată total decizia instanței

de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

5.1. Pentru a decide astfel, instanța de recurs ordinar a constatat că prima instanță a depășit limitele învinuirii și nu a apreciat fiecare probă separat prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, în coroborare cu circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei incriminate în ordonanța de modificare a învinuirii, astfel prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motivele legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii.

Totodată, instanța de recurs ordinar a notat că instanța de apel nu a respectat cerințele din art. 414, 417, 419 Cod de procedură penală, și nu a corectat erorile comise de prima instanță, nu a apreciat separat fiecare probă în coraport cu circumstanțele de fapt și de drept incriminate inculpatului în ordonanța de modificare a învinuirii, a depășit limitele învinuirii, a făcut referire la inculpatul Gratii Iurie, altul decât cel din prezenta cauză, nu s-a pronunțat asupra motivelor din apelul declarat.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2018, au fost admise apelurile declarate, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, casată sentința primei instanțe integral și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Chirău Mihail a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 5 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

6.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că la 27 iunie 2015, aproximativ în jurul orei 02:00, inculpatul Chirău Mihail, aflându-se pe unul din drumurile din s. Chipeșca, r-nul Șoldănești, cu scopul de a-și satisface pofta sexuală în forme perverse, a ajuns-o din urmă pe minora xxxxxx, despre care știa cu certitudine că nu a atins majoratul, în apropierea gospodăriei lui xxxx, a dat-o jos la pământ, i-a astupat gura cu mâna, prin constrângere fizică, a dezbrăcat-o, și cu mâna a pipăit-o în regiunea organelor genitale, cauzându-i victimei, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 133 „D” din 03 iulie 2015, vătămări corporale sub formă de plaga vestibulului vaginal inferior, ce se califică ca leziune ușoară, și echimoze - braț dreapta și ambele coapse, excoriație spate lombar, care puteau fi cauzate în circumstanțe diferite, inclusiv și în rezultatul aplicării unor lovituri cu scopul de a săvârși un raport sexual forțat și se califică ca leziuni neînsemnate.

Instanța de apel a calificat acțiunile inculpatului Chirău Mihail în baza art. 172 alin. (2) lit. b) Cod penal, acțiuni violente cu caracter sexual, adică satisfacerea

poftei sexuale în forme perverse, săvârșită prin constrângere fizică a persoanei, cu bună știință asupra unui minor.

Totodată, instanța de apel a conchis că prima instanță contrar dispozițiilor art. 394 Cod de procedură penală, nu a constatat și descris fapta criminală considerată ca fiind dovedită și pentru săvârșirea căreia ulterior a fost condamnat Chirău Mihail, mai mult contrar art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, a depășit limitele învinuirii formulate, indicând circumstanțe de fapt și de drept neimputate inculpatului prin ordonanța de modificare a învinuirii din 23.02.2017, făcând în acest sens concluzii contradictorii.

În continuare, instanța de apel a notat că deși inculpatul nu și-a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (2) lit. b) Cod penal, aceasta se confirmă prin următoarea sistemă de probe analizate și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, cum ar fi:

- declarațiile părții vătămate xxxxxx;
- declarațiile martorilor Botezat Vera, Botezat Ion, Manole Vadim, Gubcovschi Vasile, Gubcovschi Lina, Vlas Vadim, Apreutesei Iurie;
- plângerea lui xxxx - mama minorei xxxx, din 27.06.2015 (f.d. 4, vol. I);
- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 27.06.2015, însoțit de planșa ilustrativă, conform căruia a fost examinat locul comiterii infracțiunii și anume porțiunea de drum din preajma gospodăriei lui Gubcovschi Vasile din s. xxxx, r. xxxx (f.d. 8-13, vol. I);
- procesul-verbal de ridicare din 27.06.2015, conform căruia de la xxxxxx au fost ridicate: o pereche de blugi de culoare albastră, o pereche de chiloți de culoare verde-deschis de mătase, un maiou de culoare cafenie, o bluză de mătase de culoare gri cu diferite desene (f.d. 15, vol. I);
- procesul-verbal de examinare a obiectului din 27.06.2015, însoțit de planșa ilustrativă, conform căruia s-au examinat o pereche de blugi de culoare albastră, o pereche de chiloți de culoare verde deschis de mătase, un maiou de culoare cafenie, o bluză de mătase de culoare gri cu diferite desene (f.d. 16-18, vol. I);
- raportul de constatare medico-legală nr. 347 din 29.06.2015, conform căruia la xxxx a.n. xxxx, s-a constatat că pe corpul minorei s-au depistat echimoze-braț dreapta și ambele coapse, excoriație spate lombar, care puteau fi cauzate în circumstanțe diferite, inclusiv și în rezultatul aplicării unor lovituri cu scopul de-a săvârși un contact sexual forțat și se califică ca neînsemnate (f.d. 21-22, vol. I);
- raportul de expertiză medico-legală nr.133 „D” din 03 iulie 2015, potrivit căruia la xxxxx s-au depistat echimoze-braț dreapta și ambele coapse, excoriație spate lombar, care puteau fi cauzate în circumstanțe diferite, inclusiv și în rezultatul aplicării unor lovituri cu scopul de-a săvârși un contact sexual forțat și se califică ca neînsemnate (f.d. 25, vol. I);

- procesul-verbal de confruntare din 26.12.2015 dintre Chirău Mihail și xxxxx, conform căruia și-au menținut declarațiile date anterior (f.d. 92-94, vol. I).

Instanța de apel a respins ca neîntemeiată solicitarea părții apărării privind achitarea inculpatului, menționând că s-a demonstrat pe deplin vinovăția inculpatului Chirău Mihail în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (2) lit. b) Cod penal, deoarece la materialele cauzei penale au fost administrate suficiente probe pertinente și concludente prin care se atestă vinovăția lui Chirău Mihail în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului Chirău Mihail, precum că nu este vinovat de comiterea infracțiunii imputate și le-a considerat a fi neveridice și date cu scopul evitării răspunderii penale, menționând că acestea se contrazic prin întregul sistem de probe cercetate în prima instanță și instanța de apel, care combat în întregime versiunea inculpatului.

Mai mult, instanța de apel a respins argumentul apelanților potrivit căruia nici unul dintre martorii nu ar fi declarat că ar fi văzut săvârșirea infracțiunii, mai ales nimeni nu a indicat că infracțiunea ar fi fost săvârșită de către Chirău Mihail, menționând că din declarațiile martorilor se constată contrariul.

Argumentul inculpatului precum că nu i-ar fi cauzat leziuni corporale părții vătămate, puteau să apară în urma căderii, deoarece xxxxx în acea seară era în stare de ebrietate, instanța de apel le-a apreciat critic, indicând la acest capitol că partea vătămată a descris detaliat în declarațiile depuse la urmărirea penală cât și în primă instanță, toate acțiunile săvârșite de către inculpat în privința sa, inclusiv cele de violență fizică, declarații ce sunt în coroborare cu concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 133D din 03 iulie 2015.

Totodată, instanța de apel a conchis că nu există teme de a aprecia critic declarațiile părții vătămate, deoarece acestea sunt consecutive și analogice cu cele depuse atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul ședinței primei instanțe.

Argumentele inculpatului Chirău Mihail că, familia părții vătămate - xxxxx a depus plângere împotriva lui, pentru a se răzbuna pe familia sa, în special pe el, deoarece tatăl său vitreg Apreutesei Iurie pe parcursul activității lui în calitate de polițist a pornit o cauză penală în privința lui xxxxx - mama victimei, au fost considerate de instanța de apel ca având caracter declarativ, fiind o tactică de apărare și de eschivare de la răspundere penală.

Cu referire la pedeapsă, instanța de apel a notat că în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75, 76 și 77 Codul penal, a ținut cont de gradul prejudiciabil și pericolul social al infracțiunii, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului.

Mai mult, instanța de apel a indicat că a luat în considerare toate circumstanțele cauzei, opinia participanților la proces, comiterea cu intenție a unei infracțiuni grave, inculpatul a atentat la viața sexuală a persoanei, nu și-a cerut iertare de la partea vătămată, nu a conștientizat gravitatea faptei comise, precum și efectul pedepsei penale stabilite asupra corectării și reeducării inculpatului, menționând că realizarea scopului pedepsei penale, precum și corectarea și reeducarea acestuia este posibilă doar numindu-i o pedeapsă privativă de libertate în limitele prevăzute de norma legală.

7. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Burlaca Ștefan în numele inculpatului Chirău Mihail, care indică temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, art. 6 §1 CEDO, și solicită casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

- nu au fost întrunite elementele infracțiunii;

- instanța de apel a omis să aprecieze probele în condițiile cerute de legiuitor, a omis să motiveze respingerea unor probe, să explice legătura dintre probele existente la dosar și constatările pe care le-a făcut, a omis să se expună asupra demersului de numire a expertizei;

- instanța de apel era obligată să soluționeze toate chestiunile specificate la art. 385 Cod de procedură penală;

- în partea descriptivă a deciziei contestate, instanța de apel doar a reprodus declarațiile tuturor participanților la proces, fără a explica care dintre declarații, confirmă o circumstanță sau alta;

- instanța de apel doar a menționat existența la materialele cauzei a unui șir de probe, fără a explica cum anume acestea demonstrează circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, în mod special cum anume demonstrează producerea faptei infracționale și vinovăția inculpatului în comiterea faptei incriminate;

- decizia instanței de apel este contrară dispozițiilor art. 385, 389 alin. (1), 394 Cod de procedură penală;

- instanța de apel și-a întemeiat decizia în principal pe declarațiile martorilor acuzării, pe care le-a reprodus integral, fără a explica rolul acestora în demonstrarea circumstanțelor importante pentru cauză, însă nici unul dintre martori nu a văzut nici săvârșirea infracțiunii, nici făptuitorul și cu atât mai mult nu au văzut ca Chirău Mihail să fie cel care a săvârșit fapta de care este acuzat. Declarațiile tuturor martorilor sunt probe indirecte întrucât nici unul dintre ei nu a

fost martor ocular al infracțiunii imputate lui Chirău Mihail și toți martorii au declarat despre faptul că Chirău Mihail a vrut să o violeze pe xxxxxx, despre ce le-a spus însăși partea vătămată;

- raportul de constatare medico - legală nr. 347 din 29 iunie 2015 și raportul de expertiză medico - legală nr. 133D din 03 iulie 2015, sunt probe care confirmă anumite circumstanțe, cum ar fi leziunile depistate pe corpul părții vătămate la data examinării (29 iunie 2015), precum și posibilele mecanisme de producere a leziunilor, dar nu demonstrează săvârșirea infracțiunii;

- nici una din probe nu demonstrează vinovăția inculpatului;

- învinuirea nu este bazată pe probe directe și pertinente ce ar confirma vinovăția lui Chirău Mihail. De asemenea, cele menționate confirmă că sentința de condamnare a fost adoptată fără a se asigura o cercetare judecătorească, în cadrul căreia vinovăția lui Chirău Mihail în săvârșirea infracțiunii să fi fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanța de judecată, când toate versiunile să fi fost verificate, iar divergențele și dubiile să fi fost lichidate și apreciate corespunzător. Concomitent, constatăm că toate dubiile în probarea învinuirii nu au fost înlăturate, trebuiau să fie interpretate în favoarea lui Chirău Mihail, fapt care însă nu s-a produs din vina primei instanțe și a celei de apel;

- prin prisma art. 414 alin. (2) Cod de procedură, instanța de apel era obligată să verifice declarațiile și probele materiale prin citirea lor în ședința de judecată, ceea ce nu s-a întâmplat, instanța de apel nici măcar nu a enumerat pentru proces-verbal totalitatea de probe existente.

- în speță lipsesc elementele infracțiunii și anume latura obiectivă și subiectivă;

- refuzul instanței de apel de a dispune expertiza suplimentară, pentru a determina dacă au fost provocate prin automutilare leziunile depistate la data de 29 iunie 2015, pe corpul părții vătămate, au îngădit nejustificat dreptul la apărare a lui Chirău Mihail și au afectat contradictorialitatea procesului.

8. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

În argumentarea referinței, invocă că instanța de apel, rejudecând cauza, just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei, și corespunzător a încadrat acțiunile făptuitorului.

Totodată, indică că din conținutul recursului se evidențiază că recurentul și-a motivat contestația prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a materialului probator nu se conțin în temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Mai mult, notează că instanța de apel în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat, s-a pronunțat și a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță, se reține că recurentul invocă prezența temeiurilor de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, și anume cazurile când: *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent și motivele specificate în susținerea acestora, nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, din următoarele considerente.

Prin urmare, în privința temeiului de recurs invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectele menționate supra, Colegiul penal constată că nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, nefiind identificate careva circumstanțe care ar justifica incidența temeiului invocat, dat fiind faptul că, instanța de apel, la judecarea apelului și adoptarea deciziei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, s-a expus detaliat și argumentat asupra motivelor relevante invocate, fiind redată clar motivele pe care se întemeiază soluția instanței de apel, în baza cumulului de probe, cercetate, verificate și apreciate just prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei,

concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, soluția instanței nefiind afectată de o eroare de fapt sau de drept, iar de către instanța de recurs ordinar nu sunt identificate temeuri justificative de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele contestate de recurent.

La fel, ce ține de argumentele recurentului descrise la pct. 7, prin care acesta își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, și anume în parte a declarațiilor părții vătămate, a martorilor și a rapoartelor de expertiză efectuate în prezenta cauză, Colegiul penal reține că nu pot fi acceptate, din considerentul că aceste alegații nu constituie temeuri de recurs, reprezentând doar opinia subiectivă a recurentului care consideră că probele cercetate nu confirmă învinuirea adusă inculpatului, or, conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept esențiale comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs ordinar nu consideră necesar de a da o nouă apreciere probelor administrate la speța dată, ce este de competența exclusivă a primei instanțe și a instanței de apel, iar instanța de recurs ca instanță ierarhic superioară, examinează cauza doar sub aspectul prezenței erorilor de drept comise de prima instanță și cea de apel la judecarea cauzei, ce în speță nu au fost identificate.

Mai mult, din conținutul recursului ordinar declarat rezultă că recurentul face o proprie apreciere a probelor în temeiul cărora instanța de apel și-a întemeiat soluția, argumentându-și astfel propria versiune privind circumstanțele cauzei, invocând că nu este demonstrată vinovăția inculpatului și că condamnarea acestuia este întemeiată pe presupuneri, iar instanța de recurs ordinar la acest capitol atestă că nu poate fi acceptată această versiune, or contravine constatările instanței de apel în prezenta speță, întemeiate just pe cumulul de probe descris, verificat și apreciat de instanța de apel în decizia sa prin prisma art. 101 Cod de procedură penală (f.d. 54-65, vol. III).

În continuare, deși recurentul mai invocă că concluziile despre vinovăția lui Chirău Mihail sunt întemeiate doar de presupuneri care nu au fost înlăturate, nefiind prezentate probe ce ar dovedi vinovăția inculpatului Chirău Mihail în comiterea infracțiunii imputate, Colegiul penal punctează că această critică nu poate fi acceptată, din considerentul că instanța de apel corect și-a întemeiat concluzia pe un ansamblu de probe suficient, cum ar fi declarațiile părții vătămate minore xxxxxx care a declarat consecvent pe parcursul procesului penal, atât în prima instanță cât și la faza de judecare a cauzei în ordine de apel, că anume inculpatul Chirău Mihail a fost persoana care a săvârșit în privința ei acțiuni violente cu caracter sexual, declarații ce just au fost considerate veridice de instanța de apel, constatând just că aceste declarații au fost confirmate prin

coroborare cu declarațiile martorilor Botezat Vera, Botezat Ion, Manole Vadim, Gubcovschi Vasile, Gubcovschi Lina, Vlas Vadim, Apreutesei Iurie, raportul de constatare medico-legală nr. 347 din 29.06.2015, raportul de expertiză medico-legală nr.133 D din 03 iulie 2015, concluzii ce sunt însușite și acceptate de instanța de recurs ordinar.

Cu referire la criticile recurentului, precum că „*prin prisma art. 414 alin. (2) Cod de procedură, instanța de apel era obligată să verifice declarațiile și probele materiale prin citirea lor în ședința de judecată, ceea ce nu s-a întâmplat, instanța de apel nici măcar nu a enumerat pentru proces-verbal totalitatea de probe existente*”, Colegiul penal conchide că este declarativ și contravine materialelor cauzei, or după cum rezultă din conținutul deciziei instanței de apel (f.d. 54-65, vol. III), instanța de apel și-a întemeiat concluziile privind vinovăția inculpatului Chirău Mihail pe probele cercetate de prima instanță, verificate prin citire în ședința instanței de apel, fapt ce a fost consemnat în procesul-verbal al ședinței de judecată din instanța de apel (f.d. 39-40, vol. III).

Mai mult, ce ține de alegația recurentului, precum că „*refuzul instanței de apel de a dispune expertiza suplimentară, pentru a determina dacă au fost provocate prin automutilare leziunile depistate la data de 29 iunie 2015 pe corpul părții vătămate, au îngrădit nejustificat dreptul la apărare a inculpatului Chirău Mihail și a afectat contradictorialitatea procesului*”, Colegiul penal atestă că este neîntemeiat, or din procesul-verbal al ședinței de judecată din instanța de apel (f.d. 26-27, 34-35, 38-42, vol. III), nu rezultă că partea apărării ar fi înaintat vreun demers privind dispunerea expertizei suplimentare. Totodată, se atestă că în prezenta speță au fost efectuate două expertize medico-legale (f.d. 21-22, 25, vol), constatările cărora au fost aduse la cunoștință inculpatului care a indicat că nu are careva obiecții (f.d. 90, 91, 102, 103, vol. I), fără a înainta demers de efectuare a unei expertize suplimentare în prima instanță, ce determină că în speță a fost respectat dreptul la apărare a inculpatului și contradictorialitatea procesului, din care considerent, temeiuri de a interveni în decizia instanței de apel sub aceste aspecte, nu se identifică de instanța de recurs ordinar.

De asemenea, în privința argumentului recurentului că decizia instanței de apel este cotrără dispozițiilor art. 385, 389 alin. (1), 394 Cod de procedură penală, Colegiul penal conchide că nu poate fi acceptat, or din analiza deciziei instanței de apel, rezultă că instanța de apel a respectat toate cerințele legale prevăzute de art. 385, 389 alin. (1), 394 Cod de procedură penală, la adoptarea hotărârii de condamnare în privința inculpatului Chirău Mihail în baza art. 172 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Cât privește motivul recurentului că nu a fost respectat art. 6§1 CEDO, Colegiul penal constată că nu poate fi acceptat, or coraportând această alegație, la

conținutul deciziei instanței de apel și a materialelor cauzei penale, se reține cu certitudine, că în prezenta speță au fost respectate toate garanțiile unui proces echitabil, instanța de apel examinând și pronunțându-se detaliat asupra tuturor chestiunilor esențiale supuse atenției sale, fără a admite încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale a inculpatului, după cum invocă recurentul.

În privința temeiului de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, sub aspectul că: „*nu au fost întrunite elementele infracțiunii și anume latura obiectivă și subiectivă*”, Colegiul penal stabilește că acesta a fost indicat în textul recursului fără a fi susținut prin careva argumente justificative, iar în urma analizei materialelor cauzei, se atestă că acest temei nu și-a găsit confirmarea și este inadmisibil, or instanța de apel corect în decizia sa a constatat că în acțiunile inculpatului Chirău Mihail sunt prezente toate elementele infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (2) lit. b) Cod penal, fără a admite în acest aspect careva erori de drept, motiv din care instanța de recurs ordinar acceptă și însușește această constatare.

10. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de instanța de apel, este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

11. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Burlaca Ștefan în numele inculpatului Chirău Mihail, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Chirău Mihail Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată pe **11 octombrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor